

www.clubdelsubscriptor.cat

972 18 64 45

De dilluns a dijous,
de 8 del matí a 3 de la tarda,
i divendres
de 8 del matí a 2 de la tarda

2x1 TOT L'ANY

MUSEU
PAU CASALS

Av. de Palfuriana, 67
del Vendrell
Preu de l'entrada: 6 €

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

2x1 LIMITADA

EPICENTRE
Centre de Visitants del
Pallars Jussà

Passeig del Vall, 13
de Tremp

Preu de l'entrada: 3 euros

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

2x1 TOT L'ANY

MUSEU DE LA
MOTO DE
BASSELLA

Ctra. C-14, km 134
(entre Ponts i Oliana)

Preu de l'entrada: 9 €

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

PARCS AQUÀTICS

WATER WORLD / AQUADIVER
Temporada 2019
OFERTA 2x1

Preu: 35 euros
(No acumulable a altres ofertes i/o promocions)

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

ROMÀNTIC I VIRTUÓS

Duo Gershwin-Tyshayeva
Michel Gershwin, violí
Anna Tyshayeva, piano
19è Festival de Música de Sant Pere de Rodes

Església del monestir de Sant Pere de Rodes,
dissabte 20 de juliol,
a les 8 del vespre

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Preu de l'entrada: 22 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

10È ANIVERSARI
ACTITUD FEST
VIDRERES 2019

Zona esportiva
de Vidreres,
dies 18, 19, 20 i 21 de juliol

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Preu de l'abonament: 30 euros
(inclou zona acampada i entrada a la piscina municipal)
Per a més informació,
www.actitudfest.net

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

AMB VEU DE DONA:

DONES COMPOSITORES,
DONES AMB PERSONALITAT

XXV Festival Internacional de Música Clàssica Sant Fruitós de Bages "Memorial Eduard Casajoana"

Jardins de Món Sant Benet,
a Sant Fruitós de Bages,
dijous 18 de juliol,
a 1/4 d'11 de la nit

OFERTA 2x1
Preu de l'entrada: 20 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

La televisió

La nostra graella

19.30 L'ILLA DE ROBINSON

Entrevista a Natàlia Sánchez

Pere Bosch, director adjunt de La República; Núria Angulo, advocada, i Manuel Bueno, jurista i vicepresident de Súmate, participen en la tertúlia del programa informatiu d'El Punt Avui Televisió conduït per Ferran Espada. També parlarem amb Natàlia Sánchez, diputada de la CUP.

10.30 Notícies locals.

11.00 Fòrum gastronòmic Girona 2018.
Reemissió.

12.00 Notícies locals.

13.00 On tot comença. Programa casteller.
Reemissió.

13.30 Notícies locals.

14.30 Espais de saó fonda. Antònia Ripoll & Àlvar Calvet.

15.00 Notícies locals.

16.00 XV EDICIÓ DE LA UPEC

Les jornades de la UPEC,
a El Punt Avui Televisió

El Punt Avui TV oferirà, al llarg de dues setmanes, les diferents sessions de la XV edició de la UPEC (Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya), que es van celebrar del 3 al 5 de juliol. En l'acta d'inauguració hi van intervenir Javier Pacheco, secretari general de CCOO; Camil Ros, secretari general de la UGT; Joan Subirats, primer tinent d'alcaldia de Cultura, Educació i Participació; Oriol Lladó, diputat delegat de Cultura de la Diputació de Barcelona, i Jordi Serrano, rector de la UPEC. La conferència inaugural, *La Justícia, entre Turquia i Dinamarca*, va anar a càrrec d'Andrés García Berrio, advocat i membre d'Iridia, Centre per a la Defensa dels Drets Humans.

18.00 Notícies locals.

18.30 Castells en xarxa. Programa casteller.
Reemissió.

19.30 L'illa de Robinson. Programa d'anàlisi de l'actualitat conduït per Ferran Espada.

20.30 Notícies locals.

21.30 L'illa de Robinson. Programa d'anàlisi de l'actualitat conduït per Ferran Espada.
Reemissió.

22.30 Notícies locals. Inclou *L'informatiu Anoia, L'informatiu Tarragona, L'informatiu Tortosa, L'informatiu Barcelona* i *L'informatiu Maresme*.

La graella

TV3

09.00 Els matins.

Avui s'entrevista la climatòloga Manola Brunet, la primera dona que presideix la comissió de meteorologia de l'ONU i una de les expertes mundials de més renom pel que fa a crisi climàtica. El programa també parla amb el sociòleg, periodista i escriptor Andrés Villena, que acaba de publicar *Las redes de poder en España*. Després es conversa amb la directora de *La vida sense la Sara Amat* i coach d'interprets infantils Laura Jou, i amb l'actor Biel Rossell sobre aquesta pel·lícula que trasllada l'espectador a un estiu de fa més de 30 anys.

12.00 Notícies 3/24.

14.00 Telenotícies comarques.

14.30 Telenotícies migdia.

15.40 Cuines. Gaspatxo picant.

16.00 Com si fos ahir.

La Marta rep una trucada del Mateu, suposadament des d'Indonèsia, on hauria anat pel judici que té pendent. Decideix comprar un bitllet per viatjar a Jakarta. Quan ho explica al Mateu, aquest, molt taxatiu, li exigeix que no ho faci.

16.40 Tot es mou.

20.25 No tenim vergonya.

21.00 Telenotícies vespre.

22.00 Les de l'hoquei.

El partit: Les noies es juguen el futur en un últim partit crucial contra les de l'Olimpic, que les pot fer pujar a l'OK Lliga o fer que perdin l'equip per sempre. La Gina, per la seva banda, no pot més i demana sinceritat absoluta a la Lorena.

23.05 Al cotxe. Gessamí Caramés, Manu Guix.

23.50 Control T.

Al programa d'avui, un dinosaure al plató, un enfrontament al Pictionary contra un ordinador o alguns dels concursos japonesos més bojos. Tot plegat amb els convidats d'avui, que són el Peyu, Anna Bertran, Àngel Llàcer i Alba Florejachs.

00.35 Més 324.

02.10 Gran reserva.

02.45 Ritmes a l'estudi.

SUPER 3 / 33

06.16 Doraemon.

07.03 Les tres bessones.

07.52 Dino tren.

08.16 Mya Go.

08.33 Mic. Inclou El Mic i els seus amics.

09.00 Els Mini Ninges.

09.24 Oddbods.

10.00 En Grizzly i els lèmmings.

10.42 Els bons ossos bruns: Un estiu solprenent.

11.06 Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir.

11.50 Avatar: l'últim mestre de l'aire.

12.36 El detectiu Conan.

13.18 Les noves aventures de Geronimo Stilton.

14.05 L'inspector Gadget.

14.28 Els germans Kratt.

15.13 Bola de drac Z.

16.00 Comptem amb la Paula.

16.22 Dino tren.

17.00 El Mic i els seus amics.

17.27 Dot.

17.59 Bola & Bill.

18.24 Oddbods.

19.07 Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir.

19.51 Els germans Kratt.

20.35 En Grizzly i els lèmmings.

21.10 Salve, rei Julien!

21.55 El gran dictat.

22.10 Història de la humanitat.

23.00 El lloc dels fets.

00.00 Art endins.

00.55 Cine. Petitet.

02.30 L'exili interior de Hans Fallada.

03.20 Cine. Google i el cervell mundial.

El Punt Avui no es fa responsable dels productes i serveis de tercers, responsabilitat que assumeixen íntegrament les empreses col·laboradores

Atenció al client 972 18 64 80 i també a atencioclient@elpuntavui.cat

801175-1211467L

www.elpuntavui.tv

Jordi Sànchez proposa una aturada indefinida

El president Torra descarta avançar les eleccions per la sentència

Jordi Sànchez ■ EPA

Griezmann ja xuta al Camp Nou

EL PUNT AVUI +

1,20€

DILLUNS • 15 de juliol del 2019. Any XLIV. Núm. 15059 - AVUI / Any XLI. Núm. 13929 - EL PUNT

SOCIETAT

P8,9 i 11

Catalunya afronta el seu envelliment

CREIXEMENT • El 2030 ja haurem superat els vuit milions de catalans i haurà augmentat molt l'esperança de vida

NOUINGUTS • Dels 1,6 milions d'habitants de Barcelona, un de cada cinc és estranger, segons el padró actualitzat

SOCIETAT

P17

Nova denúncia d'agressió sexual en grup a Manresa

Quatre adults d'entre divuit i vint-i-cinc anys detinguts acusats d'haver atacat una noia de disset

Europa-Món

P20

Reapareixen els 'armilles grogues'

Ahir van triar la desfilada militar del 14 de Juliol per protestar contra Macron

ELS NOSTRES AJUNTAMENTS
TARRAGONA

Pau Ricomà

"No hem fet front comú contra Ballesteros"

Aspecte de l'assemblea nacional que la CUP va celebrar ahir a Celrà ■ QUIM PUIG

La CUP, més flexible

L'assemblea nacional aposta per sumar més persones i col·lectius

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Lluís Falgàs

Reconèixer errors

Reconèixer els errors propis mai no és fàcil i acostuma a resultar incòmode. L'avantatge és que permet rectificar i sortir-ne enfortit. Després de les eleccions generals del 28 d'abril i les municipals del 26 de maig pràcticament ningú vol reconèixer cap error i la conclusió es que a Catalunya s'ha creat el malestar públic i publicitat més fort dels últims temps entre les forces sobiranistes; un fet que també està passant en la política espanyola, on, lluny de l'acord gairebé generalitzat de criticar Carles Puigdemont, s'adonen que la situació és molt complicada al Congrés dels Diputats de cara a la investidura de la setmana vinent i que passen els dies sense que hi hagi un acord per formar govern. La ruptura de les relacions i les negociacions de la setmana passada entre Sánchez i Iglesias no era comèdia. Tant en un partit com en l'altre la decisió és ferma i estan disposats a arribar fins al final. Difícilment ni l'un ni l'altre voldran cedir ni rectificar res. Ningú reconeix er-

El fet de rectificar, la classe política ho considera un error

rors i han arribat al llindar de conduir Espanya a unes altres eleccions generals el 10 de novembre.

Un govern de coalició entre els socialistes i Podem, malgrat que a Espanya mai hi ha hagut un govern de coalició en no haver-hi cultura de pacte, seria tot un experiment. Bona experiència per als partits d'esquerres. La fórmula sembla impossible perquè la desconfiança entre els dos partits i els seus líders és total. La moció de censura els va convertir en companys de viatge. Però, en els últims temps, Iglesias no es creu Sánchez. Intueix que tiraria endavant projectes de llei amb contingut social que s'apuntarien els socialistes.

Està sent molt difícil que a Espanya i a Catalunya es reconeguin errors i es rectifici. El fet de rectificar, la classe política ho considera un error, només vol destacar els seus triomfs. Oficialment, només la CUP ha detectat que no anava pel bon camí i redreça el rumb cap a la independència per posar l'accent en l'agenda social. A partir d'ara, tot indica que hi haurà pactes en silenci entre el PSOE i Podem només per si van a noves eleccions i, a Catalunya, un pacte entre JxCat i ERC per buscar una data electoral al Parlament.

La vinyeta

Fer

Cròniques acròniques

Pau Lanao

Efectivament, ens roben

Després de donar-hi moltes voltes he arribat a la conclusió que ens roben. El saqueig és subtil i sibil·lí. Ens diuen que ho fan en nom de la democràcia i la millora de l'economia. Ens expliquen que si es vol triomfar cal dedicar-se a les finances, que el que es porta és generar valor, i aquest axioma permet a la indústria farmacèutica justificar el desorbitat preu dels medicaments –per exemple els del càncer– no en funció dels costos de recerca sinó pel que aporten a la millora de la qualitat de vida dels pacients i la societat. Un plantejament semblant fan les indústries tecnològiques, que, investides amb el karma de l'esperit emprenedor i la innovació, exigeixen tractes fiscals avantatjosos, acusen els governs de ser un fre, fan dels monopolis un poder paral·lel i presenten l'administració com un estament burocràtic, enterrat sota muntanyes de paper, alimentat per milers de funcionaris que viuen dels impostos, la qual cosa representa una sagnia per a la societat. Els agrada acaparar molt i repartir poc, però malgrat això els creadors de riquesa han esdevingut re-

“ La ira es descarrega sobre la part més feble de la societat

ferents i executors d'una proposta –més mercat, menys estat, menys serveis, menys inclusió, més privatitzacions– que amaga un mecanisme sinistre, l'augment de la desigualtat, la qual cosa comporta que, intentant buscar nous equilibris, alguns governants es decantin per la repressió i els *numerus clausus* com a factors d'estabilització. Mentre alguns financers són lloats perquè es dediquen a la filantropia –recordem la donació d'Amancio Ortega contra el càncer, mentre que als tallers d'Inditex a Àsia es paguen sous de misèria– tenim que davant del creixement del malestar so-

cial alguns economistes, polítics o mitjans, no assenyalen els extractors de rendes, els responsables de la indústria financera –a l'Estat tenim pendents de recuperar els milers de milions del rescat dels bancs– sinó que la ira es descarrega sobre la part més feble de la societat: els immigrants, perquè diuen que roben llocs de treball o es beneficien de les subvencions, o els pobres sense capacitat de reacció, presentats com a irrecuperables. S'enduen les lleis contra els dissidents i els que denuncien que el sistema és un càstig per a les persones sense condicions bàsiques de vida. I de la mateixa manera que hi ha integristes musulmans jueus o cristians que han convertit l'Alcorà, el Talmud o la Bíblia en braç executor de la voluntat divina, massa governs intenten aturar el malestar social fent una lectura rigorista de les constitucions que els autoritza a utilitzar la violència contra la protesta legal i els ajuda a consolidar un ordre en què la por i la resignació de les classes més baixes apuntala el poder des que, en nom de la democràcia, converteixen les lleis en eines d'opressió. ■

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Ne-crologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/qem8v2>

A la tres

Carles Sabaté / csabate@elpuntavui.cat

Desafiaments

Que lluny queda la Catalunya dels anys vuitanta, el govern de Jordi Pujol o el lema per crear consciència de país de *Som 6 milions!* Ja en som 7,5 i en una desena d'anys en serem 8, segons les previsions. I no precisament per l'augment de la taxa de natalitat, una de les més baixes d'Europa des de fa dècades, sinó per l'arribada de generacions de ciutadans que busquen un lloc en la nostra societat dinàmica. L'últim informe sobre l'economia de la Cambra assegura que el lideratge econòmic s'aferma, de manera que, un cop assolits els 8 milions, continuarem creixent. L'augment demogràfic és un signe de vitalitat, però alhora un repte de gestió pública per als pròxims anys, més enllà de l'esdevenir que impliqui el procés polític sobiranista i la relació amb l'Estat.

L'augment de la població i, sobretot, el seu envelliment, generarà noves necessitats socials i més duradores en el

“En paral·lel al repte polític, n'hi ha d'altres: l'augment demogràfic, l'envelliment del país, els MENA...

temps, de manera que caldria buscar noves maneres de finançar-les, com ara taxes per a l'ús digital, pagar serveis per quan et jubilis mentre encara es cotitza, crèdits per a la tercera edat, impostos per als grans contaminants (plàstic, creuers...) lluita contra el frau, o contra les begudes ensu-

crades, sense anar més lluny. Són fórmules que implicaran canvis legislatius i que haurien d'aprofitar-se per fer de Catalunya una societat menys dependent de l'Estat i alhora més justa socialment. Dos eixos que no caldria perdre de vista, tot i el recel estatal a les noves iniciatives de fiscalitat, com s'ha posat de manifest amb la renda mínima garantida, la llei de medi ambient, la de pobresa energètica, comerç, gestió forestal... totes recorregudes en contra al Constitucional.

Saber aprofitar els reptes i convertir-los en oportunitats engrandeix les societats. Ens caldrà atreviment a l'hora d'afrontar situacions no previstes, com ara l'arribada de menors estrangers, que volen arrelar a Catalunya perquè la veuen acollidora i dinàmica. No són un perill, sinó una oportunitat, també, per als autòctons, que caldria preservar del conflicte polític de curta distància.

De reüll

Anna Puig

Més que lliçons

Ara que els petits de casa estan a punt de fer el salt mortal de l'escola bressol a la dels "nens grans", la seva futura educació ha estat un dels temes centrals. I més enllà de conceptes, matèries i infraestructura, el que teníem clar és que buscàvem un centre en què es donés importància a l'esperit crític dels alumnes, al vessant artístic, a la capacitat de presa de decisions, a saber parlar en públic... En definitiva, un centre que equipés els alumnes amb les eines que necessiten per fer front a un món complex i canviant. I, basant-nos en això, vam

L'escola hauria de promoure el debat i la circulació lliure d'idees

acabar triant. Perquè, més enllà d'impartir lliçons, a l'escola es forma persones i se les insta a tenir criteri en la vida. I això s'hauria de fer a través del debat i de la lliure circulació d'idees, amb respecte a la diversitat. Una bàsica que, a partir de l'1-O, es va trencar en molts centres, que van optar per no parlar de la

independència i de la brutalitat de l'1-O, malgrat que alguns dels seus alumnes ho van viure en directe. Hi van influenciar, i molt, les denúncies contra diversos docents de l'IES El Palau de Sant Andreu de la Barca. Un periple que ha acabat amb l'arxivament de totes les causes perquè no s'ha trobat cap indicatiu de delictes d'odi. Però en el seu moment ja van tenir el seu efecte i la llibertat d'expressió a les escoles es va coartar. Que aquest arxivament serveixi per recuperar el debat i l'esperit crític que no s'hauria d'haver perdut mai. Que aquelles finestres que es van tancar es tornin a obrir de bat a bat.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DE FUNDESPLAI

Josep Gassó

Estiu amb més recursos

Cada vegada augmenten més les beques perquè els més petits de la casa puguin assistir a colònies i casals d'estiu malgrat la manca de recursos. Sumant les ajudes de Fundesplai i de la Fundació Pere Tarrés, aquest any s'espera que la xifra superi les deu mil beques.

DIPUTAT DE LA CUP

Carles Riera

Reorganització necessària

L'assemblea nacional que la CUP va celebrar ahir a Celrà va escenificar un full de ruta més pragmàtic i una organització interna més flexible. Conscients que ara per ara no hi ha prou instruments per implementar la República, els seus diputats es podran presentar a dos mandats.

PRESIDENT DE FRANÇA

Emmanuel Macron

Eufòria militar

Nova exhibició de poder militar, en aquest cas a París coincidint amb la celebració de la festa nacional francesa. La desfilada volia servir per fer entendre als aliats europeus que cal considerar una prioritat la defensa armada. Els "armilles grogues" van reaparèixer per a protestar de nou.

EDITORIAL

Poques dones en la música

Com en molts altres àmbits, en el de la música, la presència de les dones tampoc es correspon amb la proporció que hi ha en la societat i els homes continuen dominant la indústria musical de manera molt àmplia. Aquesta és la principal conclusió de l'estudi inclòs en l'"Anuari de la Música 2019", que el Grup Enderrock i l'Associació Professional de Representants, Promotors i Màangers de Catalunya han donat a conèixer aquest divendres i que indica que la representació femenina és d'un terç en tota la indústria musical.

Es tracta del primer estudi important sobre el tema –fet que s'ha de celebrar–, malgrat que les dades que s'hi mostren representen una realitat que caldria que millorés, i força, en els pròxims anys perquè les dones tinguessin el paper i la força que els correspon. Entre les dades de l'estudi sorprèn el fet que, tot i que en els darrers anys s'ha doblat la presència femenina en els festivals, només el 23% són veus de dones o grups integrats per dones. De fet, no hi ha cap festival a Catalunya, que respecti la paritat home-dona, tal com seria desitjable en una societat com l'actual. De l'estudi destaca també una dada preocupant i és que hi ha un abandonament en la professionalització de les dones a mida que es van fent grans. Així, tot i que les dones són majoria, un 57%, a les escoles de grau mitjà, en els estudis superiors i professionals el percentatge baixa fins al 38%.

L'estudi incideix també en el consum musical en festivals i indica una davallada, del 40 al 30% pel que fa als grans certàmens. La dada és significativa i indica que potser el model comença a donar signes d'esgotament, tot i que l'èxit de determinats festivals desmenteix les previsions més pessimistes.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Tots a casa!

Dues-centes mil persones es manifesten als carrers de Barcelona per demanar la llibertat dels presos polítics i el retorn dels exiliats.

10
anys

Un nou tripartit

El conseller Joan Saura afirma que els socis tenen absolutament decidida la reedició de l'acord i el PSC admet que és l'objectiu.

20
anys

Català al cinema

El govern català estudia ajornar per segona vegada l'entrada en vigor del decret del cinema, prevista inicialment per a l'1 d'agost.

Full de ruta

Jaume Vidal

Monarquia de parc temàtic

Des del convenciment republicà, no soc dels que creuen que caldria abolir la monarquia espanyola, sinó senzillament transformar-la. Sempre he pensat que un parc temàtic sobre la reialesa podria atraure la versió més adulta de les princeses Disney. Produir beneficis per a Hisenda, i no costos al pressupost de l'Estat. De fet, això ja existeix en les majoria de monarquies europees que han entès que la seva funció és formar part de l'imaginari popular. Com ho va fer la família reial monegasca, que en època de Rainier va barrejar l'univers fantàstic de Hollywood amb l'europeu de l'emperadriu Sissi. Fa uns dies, amb motiu de la inauguració de l'exposició de Dalí a Mònaco, un grup de periodistes vam assistir a un sopar de gala –si més no ens van fer portar americana i corbata– amb l'assistència del príncep Albert, amb qui vaig creuar una mirada. He de reconèixer que em cau bé, de sempre. Potser perquè ja als 13 anys aspirava a ser el seu

Les monarquies actualment només serveixen per crear imaginaris fantàstics, fora d'abolir-les podrien transformar-se per treure rèdit social

cunyat. Tots estàvem enamorats de Carolina. Amb qui no vaig tenir manies a l'hora de dirigir-li la paraula és amb la infanta Cristina, que es trobava també a Mònaco. Vam coincidir a l'ascensor de l'hotel. Ella, jo, un ajudant i l'escorta. Com que l'escorta no dissimulava l'arma, m'hi vaig dirigir en castellà. No em vaig tallar perquè estava carregat de confiança. L'any 1993, l'Any Miró, li vaig vessar un gintònic sense voler. Em vaig disculpar i ella ho va acceptar. No així Ferran Mascarell, regidor de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, que em va fulminar amb la mirada. Total, que amb aquests precedents vaig encetar una breu conversa d'ascensor parlant-li de com n'estava, de bé, l'exposició. Planta baixa. I adieu-siau. La confiança amb els Borbons em ve de lluny. Quan es va inaugurar el centre cultural de La Caixa a Mallorca, em trobava bevent una copa de xampany quan la meua esquena va xocar amb la de Joan Carles I. Per això, i amb simpatia, crec que la monarquia té un espai a la República: PortAventura.

Tribuna

Xavier Garcia Pujades. Periodista

1969: saludar l'Ebre

Aquests dies de juliol fa 50 anys vaig anar a buscar l'Ebre, i no em va costar gaire: des de Vilanova vaig pujar en una d'aquelles carraques ferroviàries (fusta, fum i ferro) que, en quatre horettes, em diposità a Ascó, on, sota el rellotge de l'estació i fumant el seu Celtas sacerdotal –sense filtre–, m'esperava Joan Masip, de Cabacés, al Priorat, que llavors era rector de la feligresia de la Torre de l'Espanyol, al marge esquerre del riu, un poble que ara –en raó de l'incendi de fa tres setmanes– ja deu conèixer tot Catalunya.

MOSSÈN MASIP (Cabacés, 1927-Benissanet, 1990), amb aquell aire inevitable de mossèn Tronxo que gastava, em va dur al marge dret de l'Ebre, al pas de barca per anar a l'altra riba, i es limità a dir-me: "Aquí el tens." Em semblava impossible veure'l de tan a prop, amb aquell fru-fru aigualint les arrels de xops i tamarius, d'àlbers i pollancre, lliscant amb fluència, com pit de dona a punt de rebentar. I la travessa de les aigües, imatge i símbol del camí de la vida, de l'origen segur al destí incert. Em

sentia flotar damunt la barca, tot ben airejat, en companyia de carros, mules i algun cotxe, d'aquell català riberenc que ressonava a les meves orelles juvenils amb la gràcia de les sentències medievals.

AQUELLA SETMANA ESTIUENCA a la Torre va suposar la meua immersió física i metafísica –com els hindús quan es bategen al Ganges– en el dolç líquid dels temps geològics, en el riu dels ibers que dona nom a Ibèria, aquesta Península "inacabada" que deia el gran Gaziel. Ha passat una determinada quantitat de temps –una misèria comparant-ho en termes també geològics–, però significativa humanament parlant. Per mi, és com si fos abans d'ahir, tot i les considerables convulsions que ha sofert la comarca, aquesta Ribera d'Ebre que es mereixia molta millor sort que la que la història li ha donat. Quan hi vaig acudir per primer cop ningú no havia sentit parlar, encara, de nuclears –aviat arribarien els maletins de Fecsa subornant propietaris de terres i ajuntaments–, però l'Ebre ja s'estava domesticant, amb les grans preses de

Mequinensa i Riba-roja (que s'acabava d'inaugurar i que vaig poder visitar) i, aviat també, els anys 1973-74, el franquisme tecnocràtic de l'Opus, en estreta aliança amb els ianquis del Banc Mundial i amb una alta burgesia financera catalana, ja completament descatalanitzada, completarien l'operació presentant el gran projecte de transvasament de l'Ebre en dues direccions: cap al nord, Tarragona i Barcelona, i al sud, cap a Castelló i València.

ERA L'INICI, amb els baixos preus agraris, de l'emigració rural a les grans ciutats, del despoblament i l'abandonament dels camps, de la tecnificació abusiva de l'agricultura, del sacrifici de la ramaderia forestal i de l'explotació familiar agrària i, alhora, d'implantar en aquests espais gairebé sense gent aquelles infraestructures de proveïments d'energia i aigua que farien encara més grans les àrees urbanes i industrials. És que, amb tot aquest procés, algú se sorprèn que tants llocs de la Catalunya agrària es desertitzin i es cremi? El que s'ha cremat vora l'Ebre encara ho porto ben viu al meu cor.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Defensar els drets lingüístics

■ Dilluns passat, dia 8 de juliol, va començar el curs "Leonardo despullant un geni en el cinquè centenari de la seva mort", i la primera classe, titulada "1. Leonardo en les biografies antigues. Una aproximació a la seva obra i figura", a càrrec de la coordinadora i professora Laura García Sánchez, del departament d'història de l'art de la Universitat de Barcelona, no va ser impartida en llengua catalana.

Malgrat que es va publicar i es va informar el públic que el curs es faria en llengua catalana (vegeu el PDF directe de la pàgina dels Juliols: www.juliols.ub.edu/curs-estiu/leonardo-despullant-genicinquencentenari-mort), la Sra. Laura García es va negar a impartir la classe en català (ella és catalanopar-

lant), motiu pel qual diverses persones van abandonar la classe i òbviament el curs.

Considerem que és una trepitjada dels nostres drets així com publicitat enganyosa. Per part nostra hem informat de la nostra queixa el departament jurídic de Plataforma per la Llengua i del Síndic de Greuges així com el seu diari. Creiem que la Universitat constitueix un àmbit fonamental per a la solidesa de la llengua. És indispensable aturar el retrocés del català en els àmbits de la docència. Moltes gràcies.

SMILE ALIBAU PACH
Sant Esteve Sesrovires (Baix Llobregat)

Protegir el bé comú

■ Què es pot entendre com a bé comú? En una societat

avançada es pot entendre com aquells valors, no només materials, amb què la ciutadania es pot sentir satisfeta. Habitatge, alimentació, serveis bàsics com ara aigua, electricitat i gas, ensenyament, sanitat, vestit, treball, cultura i oci, l'ecologia amb respecte pel territori, les llibertats i drets a escollir els representants polítics i sindicals, poden ser considerats com el bé comú.

En una societat que cada vegada és més individualista, no es pot entrar en una dinàmica perversa, com: jo primer i, per sobre de tot, el meu interès particular.

És en les condicions de marginació d'amplis col·lectius, en la diferència cada vegada més gran entre els més rics i els més pobres, quan acostumen a aparèixer els "salvadors de la pàtria" que pretenen tenir la solució als problemes

del país, amb mesures que acostumen a ser molt de dretes o molt d'esquerres, amb els resultats dels quals tenim ingrata memòria. Hi ha la teoria que el mercat ho resol tot, però ja tenim prou experiència per saber que el que fa és especular amb tot, per obtenir-ne el benefici màxim. Es tracta que la ciutadania estigui preparada, culturitzada, que el seu nivell de capacitat sigui molt alt per poder fer front als reptes per aconseguir una societat igualitària, justa i democràtica.

La qualitat d'un país és directament proporcional a la qualitat dels seus ciutadans. Amb ciutadans de qualitat hi haurà paletes, advocats, metges, emprenedors de qualitat, inclús polítics, que siguin capaços d'aportar eficàcia per tenir una societat i un país millors.

JORDI LLEAL I GIRALT
Badalona

La frase del dia

“Si hi ha una sentència condemnatòria caldrà fer una aturada de país indefinida”

Jordi Sánchez, EXPRESIDENT DE L'ASSEMBLEA NACIONAL CATALANA

Tribuna

Carles Castellanos i Llorenç. Professor de la UAB i membre de Poble Lliure

El rei declara la guerra

“El rei, nostre senyor, ens ha declarat la guerra.” Així s'expressa una de les versions de l'himne *Els segadors* mostrant d'una manera ben clara com es considerava el comportament de la monarquia espanyola envers el poble català.

UN RÈGIM QUE NO VOL ningú al nostre país i que ja ha estat denunciat com a injust des de fa segles és una bona mostra de continuïtat d'una política sistemàticament adversa i sense cap mena de legitimitat contrastada democràticament. Quin és, per exemple, el percentatge de persones favorables a aquest règim, que al nostre país té tan poc reconeixement? És una qüestió que serà certament difícil de saber perquè no es voldrà sotmetre a la voluntat popular, per tal com la cultura democràtica és un veritable harakiri per a un règim monàrquic, el tipus de règim més semblant a una dictadura unipersonal. Només podem dir que, segons alguns sondejos recents (del mes d'abril passat), a Catalunya la monarquia tenia un escarransit suport del 12,3%, una xifra força allunyada dels “percentatges exigibles” que els pocaveronyes no paren de reclamar a les reivindicacions de republicans i independentistes perquè puguin ser preses en consideració.

EL NOSTRE ADVERSARI POLÍTIC és el règim monàrquic. Les successives eleccions a què ens veiem sotmesos a causa del règim d'ocupació que patim serveixen per a desenfocar la realitat en què vivim: el sistema polític que ens oprimeix no depèn substancialment de si mana el PSOE o el PP, els dos “partits dinàstics” pensats, ja des del transfranquisme, per al joc del bipartidisme, i dissenyats per a mantenir el marc d'una monarquia continuadora del règim precedent en molts aspectes: en el sistema

administratiu i policíac; en el sistema judicial, continuador del que va desenvolupar el franquisme; en el sistema mediàtic fortament controlat pels partits monàrquics; en la concepció del sistema autonòmic sempre sotmès a una jerarquia absoluta inamovible que pot fer i desfer a plaer, etc.

D'ALTRA BANDA, CAL TENIR CLAR que el neofranquisme i el neofalangisme que es mou entre els partits PP, Ciudadanos i Vox (implicant també sectors importants del PSC-PSOE), i que sembla que ara revifa, no és cap anomalia, sinó que són forces promogudes pel règim mateix (el que es pot anomenar com l’“estructura profunda del règim postfranquista espanyol”) amb l'objectiu d'obstruir l'avanç de la consciència política de la població. Nosaltres, com a catalans, ja hem conegut episodis ben *matiners* del règim vigent en plena *transició modèlica* al País Valencià, com ara les agressions espanyolistes

“Per a què volem la monarquia espanyola? Per a res. L'objectiu és fer-la fora”

que el falangisme de carrer va protagonitzar en aquesta part del país, on defensar la llengua catalana ha estat durant molts anys objecte d'actuacions de bandes *incontrolades* sense excloure atemptats i crims (tant si es tractava de llibreries, com de moviments, com de persones emblemàtiques com ara Joan Fuster, o com de joves independentistes com per exemple Guillem Agulló, assassinat per membres d'una banda espanyolista, etc.).

TREBALLAR PER A DONAR el poder a un partit monàrquic en lloc d'un altre és acceptar, de la mateixa manera, el règim polític que ens oprimeix. El PSC-PSOE és una peça clau de l'entramat opressiu del règim del 78: els seus líders i militants ocupen llocs clau en l'administració, la policia, la judicatura i les empreses de l'Íbex 35.

CAL TREBALLAR PER A AFEBLIR el nostre adversari, el règim monàrquic espanyol. Només podrem ser lliures si sabem posar fre al sistema d'ocupació del nostre país en tots els seus aspectes, rebutjant els abusos d'aquest sistema decrepít de poder. Per això es van estenent al nostre país iniciatives socials de foment dels valors republicans que seran la llavor que permetrà assolir la força política i social necessària per a desempallegar-nos d'aquest règim despòtic i de tots els paràsits que té arrecreats darrere seu.

QUÈ VOL DIR SER REPUBLICÀ avui i aquí? Ser republicà avui i aquí vol dir creure en la democràcia per al poble sense les interferències de poder d'origen aliè o inventat. Vol dir defensar les decisions populars sense trampes (com les que fa massa sovint la judicatura del règim); vol dir finalment creure en la justícia social i aplicar-la, i defensar el dret a l'autodeterminació i la independència del nostre poble.

De set en set

Anna Carreras

Fes-ho tu

Fes-ho tu, camina descalç per l'asfalt un dia d'estiu, en plena onada de calor. Fes-ho tu, imbècil, però deixa el teu gos a casa amb aigua fresca a la vora. Mira que és fàcil sortir un moment al carrer, enganxar el revers de la mà a terra, durant només cinc segons. Si ho pots suportar sense fer-te l'heroï, puja a casa, lliga el gos i passegeu. Si has de treure la mà perquè et cremes, no treguis el gos fins més tard, quan el sol hagi caigut i l'asfalt ja no recordi l'olla que tu, gamarús, ja no poses a bullir perquè és estiu i prefereixes una sopa freda. Els gossos tenen coixinets que no només serveixen per esmorteir el pes de l'animal i per protegir les potes de l'impacte continu contra el paviment. Són pell i la pell es crema. Sembla un tema de sentit comú, el menys comú de tots els sentits. L'altre dia vaig abandonar els musclos de roca que estava paladejant en un restaurant i em vaig dirigir (d'entrada, amb amabilitat) a un matrimoni que passejava un gos a les dues del migdia. “S'acaba de banyar”, em va contestar el cretí de l'amo. Des de l'aigua fins on érem en aquell moment, el pobre gos havia hagut de travessar tota la sorra (bullent), havia passat el passeig enquitranat (bullent) i havia fet un bon tram de carrer (bullent). Tenia el pèl completament sec i la llengua li tocava a terra. El matrimoni anava ben calçat, amb vambes i mitjons blancs, com els carrinclons. Vaig agafar la mà de l'amo i la hi vaig acompanyar fins a terra. La va treure al cap de mig segon. Es cremava. Fes-ho tu, curt, camina metres i metres amb les mans a terra i la llengua enfora. Segur que pots; el cervell no et pesa prou per perdre l'equilibri.

Sísif

Jordi Soler

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**ELS NOSTRES AJUNTAMENTS**
TARRAGONA**Pau Ricomà**

Alcalde de Tarragona (ERC)

“Hem de revertir la degradació de la ciutat”

NOVA ETAPA • “ERC ha sabut donar la confiança que és un partit que sabrà impulsar la voluntat de canvi a Tarragona” **EL PACTE** • “No hem fet un front contra Ballesteros ni contra ningú, això va en favor de Tarragona”

Marc Rovira
TARRAGONA

La Tarragona actual llueix el llegat de la Tàrraco romana, una ciutat que va ser fundada al segle III abans de Crist i que es va convertir en un dels punts de poder de l'arc mediterrani. Tot i tenir una llarga i variada història que la contempla, Tarragona, amb més de 130.000 habitants, la setena ciutat més poblada de Catalunya, reuneix tots els requisits per ser, a criteri d'alguns, la capital d'un territori fantasiós que van batejar com a Tabàrnia. S'esgrimia que Tarragona té unes singularitats unionistes que l'allunyen del reclam independentista que ressona a la major part del país. La realitat és, però, que el 26 de maig els tarragonins van donar a Esquerra Republicana els suficients vots per fer possible que Pau Ricomà posés fi a 12 anys de govern del PSC. A Tabàrnia, se li esmicolava un dels seus suposats puntals.

Les primeres polèmiques que ha desfermat en accedir a l'alcaldia tenen relació amb les pancartes i amb si les penja o no les penja, ja sigui la de la llibertat dels presos polítics o la del Dia de l'Orgull Gai. Són debats lleugers que quan s'acaba d'aterrar a la plaça de la Font van bé a mode de preescalfament o aquesta serà la dinàmica del mandat?

Jo intento ser conseqüent amb el que he dit sempre, l'ajuntament és la casa de tots els tarragonins. Tinc la meua ideolo-

gia i és claríssim el meu compromís amb allò que defenso, però el que expressi la façana de l'ajuntament ha de ser una expressió majoritària del que pensa el consistori. Jo continuaré treballant per tenir una àmplia majoria que permeti penjar pancartes a favor dels presos polítics, i també per donar ressò a altres pretensions.

En quines altres pretensions està pensant?

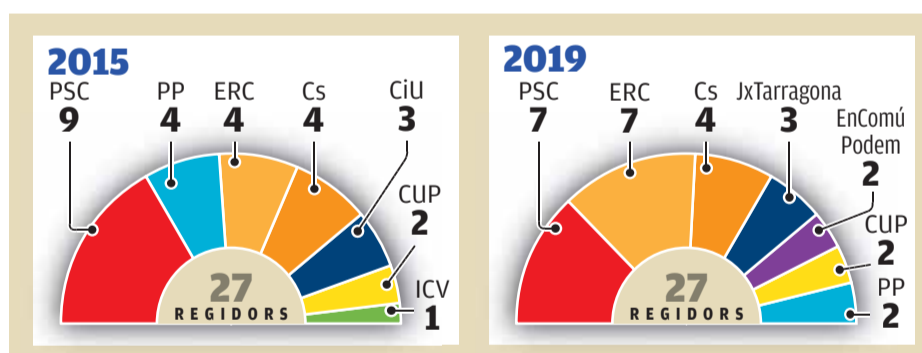
Penso en causes que afecten drets humans o en altres reivindicacions que puguin ser susceptibles de ser expressades a la façana. La intenció és treballar en un protocol que integri quin reconeixement donem als dies internacionals reconeguts per les Nacions Unides. Es tracta que aquestes reivindicacions no tinguin un paper esporàdic, sinó central, i això no s'ha fet mai fins ara a l'ajuntament de Tarragona. Jo vull que, quan toqui, al balcó central de l'ajuntament, s'hi pengi la bandera LGTBI i, també, que n'hi hagi una el Dia de la Dona, el Dia del Poble Gitano o que hi hagi una pancarta en suport de les persones refugiades.

Parla de la necessitat de tenir majories abans de prendre segons quines decisions però, si no posa la pancarta en favor dels presos polítics, no tem que el seu partit el pugui renyar?

En absolut. El meu partit respecta la gent que hem guanyat les eleccions i és conscient de la diversitat que hi ha a Tarragona. En aquest context, el que més

R. SEGURA / ACN

interessa a ERC és que siguem capaços d'explicar-nos. Estem fent un camí. Si fem un exercici de memòria i ens situem un any enrere, que la gent d'Esquerra tinguéssim l'alcaldia de Tarragona era molt difícil d'imaginar. Es parlava de Tabàrnia, una expressió insofrible, i es col·locava Tarragona com una de les seves bases.

I per què creu que s'ha produït aquest canvi a Tarragona? Quines n'han estat les causes?

Tarragona necessitava un canvi profund, no només en clau nacional sinó de moltes més coses. ERC ha sabut liderar aquesta voluntat de canvi, perquè és un partit sòlid i realista, un partit que sap on va, que té ambició i que aposta per la perseverança. El nostre vot té un component sobiranista, però també té un caràcter local molt marcat. De cara a l'elector, ERC ha sabut donar la confiança que és un partit que sabrà impulsar aquesta

voluntat de canvi.

Però, no pensa que s'han beneficiat de la inèrcia independentista que hi ha al país?

Sí, és possible, però no només ha estat això. Miri, hi ha moltes zones de Tarragona on es parla castellà de manera majoritària i, si pensem en quina Tarragona volem, també pensem molt en aquests tarragonins. Per sobre de la llengua que parli cadascú, hi ha uns valors socials que comparteix molta gent, i hem de ser capaços d'escoltar-los i de saber donar-los resposta.

Durant la campanya electoral es va fer un tip de dir que Tarragona és una ciutat que no funciona. Tanta feina té per fer?

Molta, moltíssima feina per fer. Tarragona té un endeutament molt alt, i això s'ha de corregir. Hi ha una manca absoluta de participació ciutadana, tenim equipaments culturals amb molts pro-

Protagonista de la resurrecció d'ERC a Tarragona

Pau Ricomà farà al desembre 62 anys. Explica que recorda la seva infantesa jugant a pilota a la Rambla. Va estudiar al col·legi Sagrat Cor i al col·legi Sant Pau, abans de fer el batxillerat superior al Seminari. A la universitat, malgrat que va començar estudiant filosofia, es va llicenciar en història. La seva trajectòria professional està estretament vinculada a l'antiga Caixa de Tarragona, entitat que va ser absorbida per Catalunya Caixa i pel BBVA. Ricomà es confessa un home de profund compromís independentista. Amb ell com a cap de cartell, ERC ha ressuscitat a Tarragona. Fa només vuit anys, els republicans van quedar sense representació al consistori tarragoní. Ricomà ha aconseguit l'alcaldia en el segon intent. El 2015, la seva candidatura va quedar-se a tocar dels 6.000 vots i va ser la tercera força, al darrere del PSC i Ciutadans. El 26 de maig, la llista dels republicans va sumar 12.800 vots, un resultat que li permetia enfilarse fins al segon lloc, a menys de 500 vots del PSC. Un empat tècnic que van desnivellar els comuns.

ció perquè, al centre, el gran espai comercial de la ciutat, la Rambla, està lluny dels seus millors moments. A més, en l'àmbit urbà també tenim un problema que ve de lluny: la falta de cohesió entre els diferents barris de la ciutat. Ja li ho he dit abans, hi ha hagut una manca d'actuació del govern durant massa temps.

Ha fet referència a la Rambla com a espai comercial de capçalera a la ciutat. Què n'opina, del projecte de Ten Brinke per fer una gran àrea comercial, d'oci i restauració al lloc on havia d'anar una botiga d'Ikea?

Si està a les nostres mans aturar-ho, ho aturarem.

Vostè és l'alcaldia, si no ho pot aturar vostè, ja em dirà qui.

Estem estudiant el projecte per mirar com ho podem fer. Entenem que ja hi ha una sobreoferta d'aquestes superfícies comercials fora de la ciutat, i que això perjudica els comerços del centre i dels barris. El problema no és el projecte, però hi ha un desequilibri, una sobreoferta comercial d'aquest tipus.

Seran a temps d'aturar-ho?

Ho estem estudiant i no estic en disposició de poder concretar més sobre aquest tema.

En els pròxims mesos, en què notarà el ciutadà de Tarragona que hi ha hagut un canvi de govern i que ERC ha rellevat el PSC després de 12 anys?

Esperem que ho noti en diferents aspectes. La nostra intenció és treballar perquè es noti.

El dia de Corpus vostè va participar activament en la processó i va ser en la comitiva religiosa que va de l'ajuntament cap a la catedral. No és estrany veure un alcalde republicà en un acte marcadament religiós?

I durant el ramadà vaig anar a dos sopars de la comunitat musulmana a la ciutat, i també he anat a una cerimònia de l'església Filadèlfia, una església evangelista de la comunitat gitana. A mi em sembla que tots els col·lectius de Tarragona mereixen el màxim respecte, i no faré distincions. Jo tinc les meves opinions però soc l'alcaldia de la ciutat, i entenc que cadascú tingui les seves.

I si el convida Vox o la Fundació Francisco Franco?

No, evidentment que no. Estic parlant de coses serioses. Estic parlant de creences des d'un punt de vista religiós o filosòfic. Aquesta pregunta em sembla molt poc pertinent, sincerament.

Als seus socis d'En Comú Podem, els sembla bé que encapçalí processos religioses?

No els sembla res, ni bé ni malament. Cadascú fa el que li sembla que ha de fer. Jo no estic aquí per donar lliçons a ningú, tampoc espero que ningú me les doni a mi.

Potser seria més difícil que ho aprovés la CUP? Encara confia en el fet que s'acabin incorporant al seu pacte de govern?

Jo continuaré provant-ho. Tinc la sensa-

Continuaré treballant per tenir una àmplia majoria que permeti penjar pancartes a favor dels presos polítics

blesmes estructurals i la cultura té un paper molt tangencial. També hi ha problemes amb el manteniment a les escoles i amb altres equipaments municipals. Als barris hi ha instal·lacions esportives molt descuidades, fins i tot hi ha llocs on els joves no es poden dutxar amb aigua calenta. Tot això ha degenerat perquè hi ha hagut una manca d'actuació del govern, i ho volem canviar.

Parla de "manca d'actuació del govern", en aquest cas referint-se al PSC, que és a qui vostè relleva, però denuncia tantes ineficàcies que es fa complicat pensar que s'hi hagi arribat per culpa d'una sola causa.

Tarragona és una ciutat que va fer un salt poblacional espectacular. Durant dues dècades del segle passat, la ciutat va triplicar el seu nombre d'habitants. Entre meitat dels anys seixanta i mitjan anys vuitanta, Tarragona va passar de 40.000 a 115.000 habitants, i això té

El que expressi la façana de l'ajuntament ha de ser una expressió majoritària del que pensa el consistori

unes conseqüències.

Quan algú nou arriba a un càrrec, sol fer molta fortuna l'expressió "aixecar catifes". Fa un mes que és alcalde, ha tingut temps d'aixecar-ne alguna i hi ha trobat alguna cosa més que pols?

Estem en la fase inicial de tota la feina que volem fer. Deixeu-nos una mica més d'aire.

Josep Fèlix Ballesteros i alguns dels seus col·laboradors directes estan imputats judicialment per un cas de corrupció, tem descobrir alguna sorpresa que no s'espera?

No ho sé, seria precipitat fer judicis sobre aquest assumpte. Cal fer una diagnosi de la situació i, ara per ara, el que hem de fer és governar amb molt de rigor. Hem trobat un ajuntament que té dificultats de funcionament i això ens impedeix donar una resposta ràpida a la ciutadania.

Per sobre de la llengua que parli cadascú hi ha uns valors socials que comparteix molta gent i hem d'escoltar-los

Quines prioritats es posen a curt termini?

Volem fer consells de districte, i aquesta és una de les coses que tenim intenció de posar en marxa tan ràpid com sigui possible. Si l'Ajuntament no és prou àgil ni musculat per donar resposta a la ciutadania, cal trobar solucions. També considerem que és un tema d'urgència la neteja urbana. Paguem un contracte molt car a l'empresa que realitza el servei i la falta d'higiene a la ciutat és la principal preocupació de la gent. En aquest assumpte, hi hem d'abocar esforços i aclarir què està passant. També hem d'actuar sobre els habitatges que estan en mal estat, la nostra ciutat té un índex molt elevat d'habitatges en estat ruïnós i això s'ha de revertir. En termes generals, hem de revertir la degradació de la ciutat perquè, entre altres coses, comporta una pèrdua de competitivitat turística. Fixem-nos en el barri del Port, hi ha queixes veïnals serioses en aquella zona. I no és una excep-

VOL VIURE EN #CATALUNYALLIBERTAT

ció que s'ha creat un àmbit de confiança mútua per poder treballar plegats, però no hi haurà cap acord que depengui de dibuixar línies vermelles i imposar coses en un calendari, és difícil.

Va lligar un pacte de govern amb els comuns i va aconseguir que Junts per Catalunya i la CUP li donessin suport de cara a la investidura. Els seus detractors l'acusen del fet que l'aliança és tan heterodoxa que només té una cosa en comú, ser un front anti-Ballesteros. Hi està d'acord?

De cap manera, i afirmar-ho és absurd. El que vam dir els quatre partits és que Tarragona necessitava un canvi, però no hem fet un front contra Ballesteros ni contra ningú, això va en favor de Tarragona. El PSC va perdre les eleccions perquè la gent està cansada de la seva manera de fer, res més.

El PSC va ser la llista més votada però va empatar en regidors amb ERC. Les dues llistes van quedar molt per davant de la resta. Els socialistes van intentar arribar a un pacte amb Esquerra?

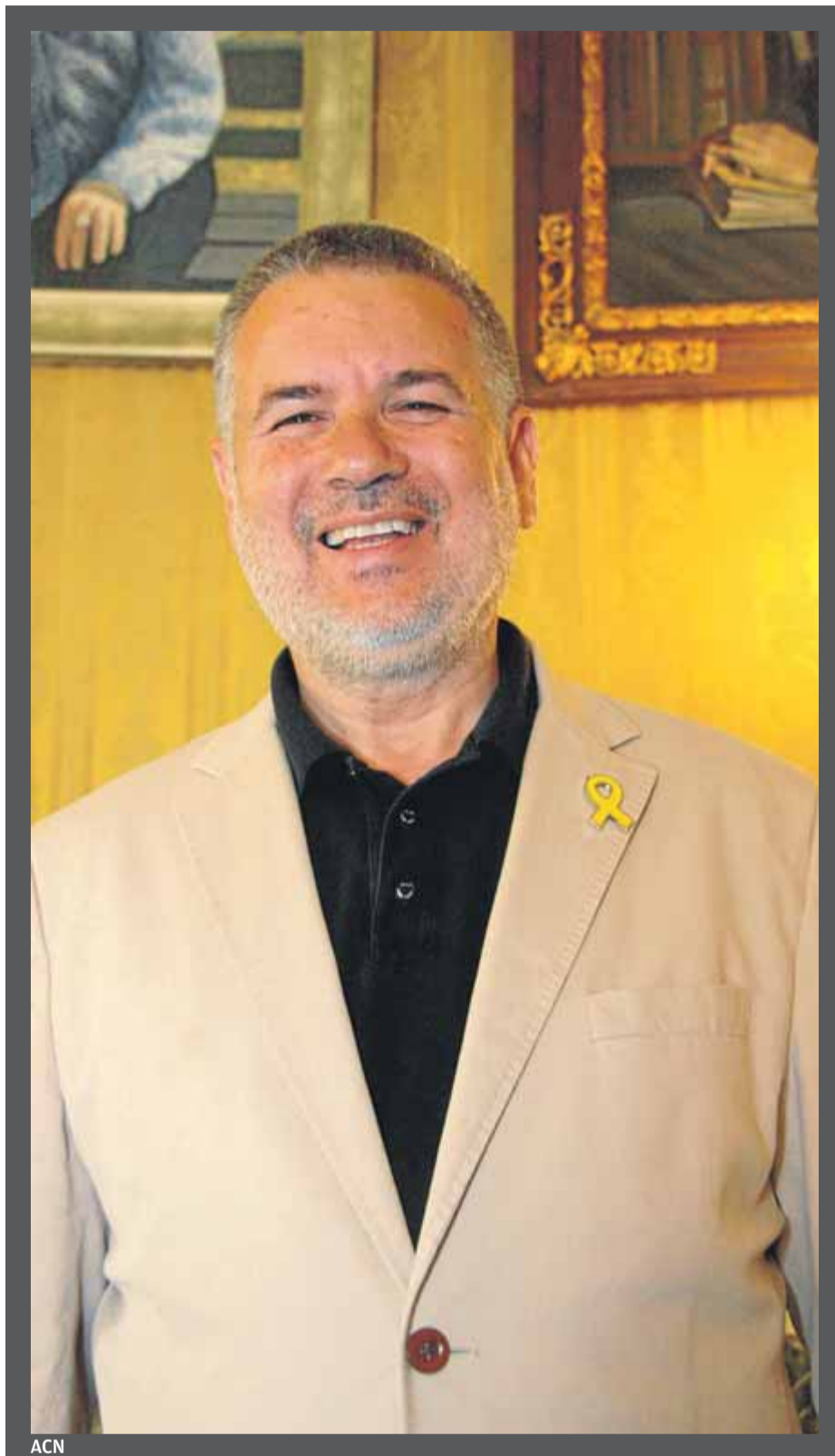
En cap moment. L'únic que va fer el PSC va ser, durant la campanya, assegurar que la seva voluntat era aconseguir un pacte amb Esquerra. Però nosaltres ja vam dir que la nostra prioritat era fer un canvi en el govern de la ciutat. Després de les eleccions, hauria sigut molt còmode justificar que, amb 7+7, fèiem una majoria suficient, però això no era el que nosaltres havíem promès a la ciutadania. Des de la mateixa nit electoral ja va quedar clar que manteníem la nostra posició, en cap moment vam especular.

De seguida va tenir clar que hi hauria entesa amb En Comú Podem o va témer que hi podria haver un pacte PSC-comuns, com a Barcelona?

El que vam fer des d'Esquerra va ser respectar els seus procediments de decisió, perquè ells tenien les seves assemblees per votar quina posició prenién. Vam intentar ser respectuosos amb els seus mecanismes de decisió i, finalment, el que van decidir ho van fer de manera molt contundent [nota de la redacció: 76 vots a favor de pactar amb ERC i només un vot per donar suport al PSC]. De tota manera, tota la campanya de la candidatura d'En Comú Podem havia estat molt clara, sempre parlava de voluntat de propiciar un canvi.

En no ser reescollit, Ballesteros va assegurar que es passaria els quatre anys en l'oposició, que no plegaria de l'Ajuntament. Li haig de fer una pregunta que, ja li ho dic ara, es basa en pura rumorologia. Si Ballesteros decidís repensar-s'ho i dimitir, veuria possible que hi hagués un apropament entre el PSC i els comuns que facilités una moció de censura que el desbanqués a vostè de l'alcaldia?

Això que diu no em preocupa gens ni mica, de veritat. Estem treballant bé amb els comuns,estic molt content de la seva actitud i crec que ells també ho estan de la nostra. No té sentit especular sobre el que pugui passar, ni vull fer-ho, però en el dia d'avui jo no tinc cap motiu per dubtar del compromís dels comuns amb aquest pacte de govern. Cap ni un.

ACN

No estic aquí per donar lliçons a ningú, tampoc espero que ningú me les doni a mi

No té cap sentit especular, en el dia d'avui no tinc cap motiu per dubtar del compromís dels comuns amb el pacte de govern

Respecte al projecte del Banc d'Espanya, nosaltres no tenim cap voluntat de carregar-nos la feina de ningú

Jo vull que tant Tarragona com Reus vagin molt bé, tots formem part de la mateixa àrea metropolitana

El desenvolupament urbanístic de la ciutat és un dels grans temes que marcarà el mandat?

Sí, és possible. Som partidaris de desenvolupar petits plans per cohesionar la ciutat, són una prioritat.

El pla per urbanitzar la Budellera era un puntal de la política urbanística de Tarragona, el mantenen?

Nosaltres, aquest tema, el tenim claríssim. No volem que aquest pla es faci. La prioritat ha de ser recuperar, rehabilitar i cohesionar la ciutat. Créixer en extensió no ens sembla encertat des de cap punt de vista. Els urbanistes ens diuen que els creixements de la ciutat no impliquen estendre's en territori.

I del projecte per rehabilitar la Savinosa què en pensa?

Amb la Savinosa el que tenim a hores d'ara és un projecte que hauria d'aprovar la comissió d'Urbanisme. I hem de tenir clar que una cosa és que es digui què es pot fer en aquell espai i una altra cosa és el que finalment hi anirà.

Què s'hi podrà fer?

Doncs s'hi podrà fer un hotel, per exemple, i centres vinculats a la recerca i a la cultura però, en canvi, no s'hi podrà fer una zona comercial. I que s'hi pugui fer alguna cosa no implica que s'hagi de fer ara mateix. Jo sé que la Savinosa és un tema una mica controvertit però, amb les condicions urbanístiques que hi ha, crec que es dona sortida a un espai que és una gran runa. No hi ha cap altra possibilitat que actuar-hi.

I el Banc d'Espanya, què li sembla el projecte Rambla Science?

Pel Banc d'Espanya hi ha un projecte definit i s'ha aconseguit suport dels fons Feder, però en volem conèixer bé els detalls. Diguem d'entrada que nosaltres no tenim cap voluntat de carregar-nos la feina de ningú i, en aquest cas, el que de moment sabem és que es preveu la rehabilitació de l'edifici de l'antic Banc d'Espanya per convertir-lo en un centre de divulgació científica. La subvenció dels Feder és de 2 milions d'euros.

Ha parlat abans de l'activitat comercial de Tarragona. A Reus aparcar és més barat que a Tarragona i és fàcil fer una comparació i concloure que el comerç de la ciutat ho nota.

Tenim un problema a Tarragona, en aquest sentit, perquè els aparcaments més centrals són de titularitat privada. Hem de veure com ho gestionem perquè segurament és possible intentar rebaixar el preu dels aparcaments, però també hem de tenir ben present que el model de ciutat que volem és una ciutat més còmoda i accessible per a tothom.

Qui li sembla que llueix més, Reus o Tarragona?

Jo vull que tant Tarragona com Reus vagin molt bé. Tots formem part de la mateixa àrea metropolitana i es tracta de sumar sinergies perquè només així en sortirem tots beneficiats. No s'ha fet res per crear una àrea metropolitana, i no em refereixo només a Reus i Tarragona, penso també en Salou, Vila-seca, Constantí i altres poblacions de l'entorn. Hem de treballar i entendre'ns. ■